

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת קֶרַח - גְּדוּל הַשָּׁלוֹם

"וְלֹא יִהְיֶה כְּקֶרַח וְכַעֲדָתוֹ" (במדבר יז, ה)

שלום הוא כמו מניה מצליחה הנסחרת בבורסה, ככל שההשקעה שלך בו גדולה יותר, כך הרווחים שלך גדולים יותר!

עד היום חשבנו, שכדי לחיות בשלום צריך האדם לוותר, להפסיד, לאבד ממון או כבוד.

החשיבה הרווחת היא מי שחי בשלום עם השכנים- היה עליו לוותר על חלקו ברכוש המשותף. מי שחי בשלום עם משפחתו- כנראה איבד חלק מירושת הסב העשיר וכו'.

בא השל"ה הקדוש, ומורה באצבע: הפוך! בדיוק הפוך! המחלוקת היא הגורם לאיבוד הפרנסה. מחלוקת אחת- דוחה מאה פרנסות!!!

ואילו השלום- לא מצא ה' כלי מחזיק ברכה גדול ממנו! דווקא השלום הוא שמביא בכנפיו את הברכה והפרנסה.

אם יהודי רוצה לוודא שפרנסתו לא תיפגם, ואדרבה, רוצה הוא שהכנסתו תשתפר, שיחפש היכן הוא יכול לוותר, כיצד הוא יכול להרבות שלום בעולם.

הבה נחפש כל הזדמנות להרבות שלום בעולם, ולחיות בשלום איש עם רעהו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שנת לכת

ע"פ	כנסת לכת	צאת לכת	יבין חס
י"ג	19: 13	20: 25	21: 20
ת"א	19: 30	20: 23	21: 17
מ"כ	19: 34	20: 26	21: 21
כ"ב	19: 30	20: 22	21: 17

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

"לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל"- חיפש ה' כלי מחזיק ברכה, שיביא לנו את השפעתו הטובה, שיעניק לנו מרוב טובו, ולא מצא "אלא השלום!" (משנה עוקצין ג יב)

פרשת השבוע חושפת בפנינו את כוחה ההרסני של המחלוקת, את הארס הנורא הטמון בה, את ערעור חיי השלווה וההשלכות הנוראיות שהאדם עלול להגיע אליהן בעקבות המחלוקת.

לעומת זאת, חיי שלום, הם חיים באווירה אוטופית, מרוממת, שלווה ומאושרת. אין מריבות, אין כעסים- כולם מחייכים זה לזה ומעריכים זה את זה, חיים באושר מתוך כבוד הדדי.

כל האמור פשוט. מי לא מעדיף לחיות בשלום? מי לא רוצה לחיות חיים מאושרים נטולי מחלוקת? הרי זו שאיפה של כל אחד מאיתנו!

הבעיה מתחילה כשהוויתור דורש מחיר, כשנדרשת השקעה כדי לשמור על אווירה זכה ממחלוקת.

כאן עלולה להיווצר בעיה: להשקיע בשביל השלום? לוותר למען האחוה? להקריב דברים חשובים עבור השלום?

מגיע המקובל האלוקי, הגאון הרב ישעיה הלוי הורוויץ זצ"ל (המכונה 'השל"ה הקדוש'), וחושף תגלית מדהימה: ההשקעה בשלום- היא השקעה כלכלית לכל דבר. ההשקעה בשלום מבטיחה שפע של פרנסה ופותחת פתח אדיר של ברכה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן אריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת
וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - פת גויים - חלק ט'



סופגניות או מאפה שבילתן רכה, שאין בהם תואר לחם, האם דינם כבישול או אפיה?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

סופגניות המטוגנות בשמן עמוק, דינן - כבישול ולא כאפיה. ולכן צריך שמלבד הדלקת האש מתחת למחבת על ידי יהודי, גם הכנסת הסופגניות לתוכה תהיה על ידי יהודי. ויש מי שמחשיב זאת כאפיה ולא כבישול, ודי בהדלקה בלבד. אולם לדעת בני אשכנז, מספיק שההדלקה תהיה על ידי יהודי. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שכט ס"ג) כתב שסופגניות פטורות מהפרשת חלה. משמע דס"ל שדינן כבישול. וא"כ לדעת הספרדים, צריך שגם הנחת הסופגניות במחבת המטגנת תהיה על ידי יהודי כדין בישול. אולם לדעת הרמ"א, לא שנא בישול ולא שנא אפיה די בהדלקה על ידי יהודי בלבד. וכן פסק בשו"ת 'שמ"ש ומגן' ח"ב (יו"ד סימן יג אות ב) שדינן כבישול. וכ"ה בשו"ת 'דברי דוד' ח"ב (יו"ד סימן יב). וכ"כ בספר 'עטרת שלמה-זעפרני' (עמוד תריז) שדינן כתבשיל. אולם, ראה להראש"ל בשו"ת 'יחיה דעת' ח"ה (סימן נג) שהעלה להקל בזה מדין ספק ספיקא. וע"ע שו"ת 'ביע אומר' ח"ט (חיו"ד סימן ז) וח"י (יו"ד סימן ז). ובקובץ 'יתד המאיר' (מגיד הרקיע עמוד 52) הביא שהראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל הורה לבד"צ בית יוסף להחמיר בזה.

כאשר יהודי הכניס את הסופגניות למחבת המטגנת, ולאחר זמן מה של טיגון צריך להפוך לצד השני, מותר שההפיכה תהיה על ידי גוי. **הערה:** יש מי שכתב, שצריך שיהודי גם יהפוך את הסופגניה מצד לצד, שהרי אם לא יהפכנה - לא יתבשל אותו צד כלל. ולאחר המחילה נראה, שהפיכת הסופגניה לא נעשית, אלא כדי לתת צבע ומראה, אך אינה משנה ממש ברמת הטיגון. ויל"ע. ובספר 'אוהל יעקב-סקוצילס' (עמוד כז) הסכים לדבריני. ושוב ראיתי בספר 'מקור חיים' לגאון ר' יעקב מאיר פאדווא מבריסק (יו"ד סימן קיג ס"ח), שיש להתיר אם התבשל כמאכל בן דורסאי רק מצד אחד, והגוי השלימו ואין בו משום בישולי גויים. הביאו בשו"ת 'באר שרים' ח"ב (סימן כה).

במקום שמותר לקנות לחם מגוי, מותר לקנות גם עוגות ושאר מיני מאפה כדין פת, באופן שאין בהם חשש תערובת איסור. **מקורות:** שו"ע (סימן קיב ס"ו) כתב לעניין פת שנילושה בביצים, משמע לאו דווקא לחם. ועוד כתב מרן ב'בית יוסף' (יו"ד סימן קיג) בשם רבינו יחיאל שכל דבר שמברכים עליו מזונות, ואם קובע עליו סעודה, מברך המוציא וברכת המזון, דינו כפת. וכ"כ הרמ"א (יו"ד סימן קיב ס"ו) וכ"כ ה'פרי חדש' (שם ס"ק יז) וכ"כ הט"ז (סק"ו), וכ"כ החיד"א ב'שיורי ברכה' (שם אות ט) וסיים: דברי ה'פרי חדש' חיים וקיימים. וכ"כ בספר 'בין ישראל לעמים' (פ"ב ס"ג).

מיני מאפה, שבילתם רכה, ואין בהם תואר לחם, דינם כבישול ולא כאפיה. ולא די בהדלקה לדעת בני ספרד. **מקורות:** שו"ת תשובות והנהגות ח"ב (סימן שפו).

בייגל, שבעודו עיסה, נותנים אותו במים רותחים, ואחר כך אופים אותו, אפשר לבצע את נתינת העיסה במים רותחים על ידי גוי, מכיוון שעל ידי נתינתו במים - העיסה עדיין לא ראויה לאכילה. **מקורות:** שו"ת אגרות משה (יו"ד ח"ד סימן ד).

אם כבר נאפתה הפת כל צורכה על ידי גוי, והוציאו את הפת מהתנור, אפילו אם יהודי רוצה, שהפת תהיה אפויה ויבשה יותר, לא מועיל שהיהודי יחזיר את הפת לתנור כדי להצילה מאיסור פת גויים. **מקורות:** שו"ת 'שואל ונשאל' ח"א (יו"ד סימן לג). ובמקום שיש ספק אם נאפתה הפת כל צורכה, יש להקל כדין ספק פת עכו"ם.

בְּרִיחָה מִמַּחְלָקָת



בעת הקמת המדינה, נקבע, כי על הגברים להתגייס לכוחות הביטחון והפטור ניתן רק לרבנים. אברך ששימש כמלמד בתלמוד תורה, חשש מן הגיוס, ולכן החליט להתמנות לרב בבית כנסת בשכונתו, וכך יקבל פטור מהצבא. ואכן הצליח לעשות כן. אולם, משנעשה לרב בית הכנסת, שמע, שרב העיר, מתרעם עליו על כך.

הלך למרן הגאון ר' אברהם ישעיהו קרליץ (ה'חזון אי"ש') זיע"א וסיפר על כל העניין. הוא הוסיף ותיאר בפניו, כמה הוא משפיע לטובה בבית הכנסת, אומר שיעורים בפני הקהל, מרביץ תורה ועוד. השיב לו החזון אי"ש: "הדבר מובן ומקובל שאם יש רב בעיר, ואחד הולך ללא רשותו ונעשה רב באחד מבתי הכנסת שמתחתיו באותה העיר, מסב לו הדבר עוגמת נפש".

כאשר שאל האברך: "אם כן מה עלי לעשות?", השיב לו החזון אי"ש באופן נחרץ: "מכאן ואילך לא תדרוך כף רגלך באותו בית כנסת, ואם הינך חושש, פן יגייסו אותך, אל תדאג, לא יגייסו אותך". יצא האברך בפחי נפש שבור ומדוכדך, תמיד קיבלו הצדיק בסבר פנים יפות, ואילו הפעם חש נזוף בחומר. כאשר הזדמן פעם נוספת לחזון אי"ש, שאל האברך: "כבוד הרב, למה הגיע לי פסק כזה?". ענה לו החזון אי"ש: "לו אמרת, שאין לך פרנסה, ומסיבה זו אתה הולך לאותו בית כנסת - היתה זו שאלה הצריכה עיון. אבל לעורר מחלוקת לשם שמיים, בשום אופן לא, זה המעשה הגרוע ביותר!".

בסופו של דבר, האברך שמע לדברי הצדיק ומכיוון שחיפש בית כנסת לכהן בו כרב, עקר ממקומו לעיר אחרת, שם נכנס לכהן בתפקיד רב. כעבור זמן, כאשר רב העיר הקודם נאלץ לעזוב את הארץ וחיפש עבורו ממלא מקום, זכר את הרב, שפינה את מקומו מפני כבודו, הוא שלח לקרוא לו, וביקש ממנו, שיכהן במקומו כרב העיר. (מעובד מתוך 'אל תדיחננו')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב יוסף פיימר מסלוצק זצ"ל



הרב יוסף פיימר (הראשון) זצ"ל הידוע כרבי יוס'לה סלוצק-ר נולד בשנת ה'תקנ"ו (1796) בעיירה שקוד (ליטא). בצעירותו היה ידוע כמוכשר גדול אך מאידך גם כשובב גדול. בהיותו כבן 12 שנים החליט ללמוד בישיבת וולוז'ין ושם עלה והתעלה. בחורף שנת ה'תקפ"ט (1828) נבחר לכהן ברבנות העיר סלוצק, בהיותו כבן שלוש ושלוש שנים בלבד. מכל רחבי ליטא קיבל שאלות, והיה לאחד מגדולי הרבנים בליטא בדורו. נודע בתקיפותו בעניינים ציבוריים לצד עדינותו במישור האישי וביחסו המקרב לעניים ולבני נוער. בשנת ה'תרכ"א (1861) לאחר שקיבל על עצמו מינוי לרבנות מינסק, הסכים לבטל בעקבות הפצרת אנשי הקהילה בסלוצק. כיהן בסלוצק במשך 35 שנה. נפטר ב-ל' סיוון ה'תרכ"ד (1864). חי כ-68 שנים.



אביו: ר' מאיר. **אימו:** מרת גליקה. **חברותא:** ר' יעקב בנדיטמן (רבה של בויסק). **מרבותיו:** ר' חיים איצקוביץ (הידוע בשם 'ר' חיים מוולוז'ין - רבינו היה תלמידו המובהק), ר' ישראל ליפקין מסלנט. **נשותיו:** מרת רייזל (בת ר' מאיר- זיווג ראשון. נפטרה ב-י' סיוון ה'תקצ"א במגפה שפרצה בסלוצק), מרת וויטה (בת ר' יהושע פאלק הכהן מדוויד הורודוק- זיווג שני). **ילדיו מזיווג ראשון:** ר' אבא פיימר, ישראל, ישעיה, זליג, מרת שרה (נישאה לר' יצחק רוגובין ממינסק), מרת הענא (נישאה לר' אפרים מטריסק). **ילדיו מזיווג שני:** ר' מאיר (רבה של סלוצק), מרת רבקה (נישאה לר' י"ל צרינוב), מרת פייגל (נישאה לר' צבי הירש רבינוביץ- רבה של קובנה), מרת רחל (נפטרה בצעירותה).

מספריו: דרשות וביאורים לתורה לרבינו יוסף מסלוצק • שאלות ותשובות רבינו יוסף מסלוצק (רוב כתביו אבדו בשריפה שפרצה בבית בנו בערב ראש חודש אב ה'תר"ף 1920 ומה שהודפס אלו דברי תורה ששרדו)

עוד כשהיה כבן שתיים-עשרה שנים, היה מוכשר מאוד אולם, מאידך גיסא שובב גדול. יום אחד הוא שמע את אחד האבות, אומר לבנו: "מה אתה חושב, שאתן לך לגדול כמו יוס'לה השובב? לא, הבן שלי ילמד בחידור! לא אתן לך להיות כמותו". דברים אלו היכו בו, עתה הבין, שהוא משמש כדוגמא רעה בכל סלוצק. הוא חזר מיד על עקבותיו עם החלטה נחושה - לשנות את דרכיו. מיד הלך לביתו, ושם אמר להוריו: "החלטתי נחושה, אני הולך לישיבה ללמוד!". "מה?", קראה האם בתדהמה, ואילו אביו הביט בפניו ושאל: "יוס'לה, איזה תעלול אתה מעולל כעת?". אך יוס'לה חזר על דבריו בנחישות: "הפעם אני מתכוון בשיא הרצינות, אני נוסע לישיבה!".

"לאיזו ישיבה אתה רוצה ללכת?", הקשה אביו. והוא ענה: "לישיבת וולוז'ין". אביו הביט בו בפליאה ואמר: "האם אתה מודע לכך, שבישיבה הזו יש לדעת שני סדרי גמרא על בוריים?". אולם יוס'לה התעקש ואמר: "אני רוצה להגיע לוולוז'ין וללמוד שם. ואם לא תתנו לי כסף לנסיעות - אלך לשם ברגל!". כשראו הוריו, שהוא נחוש, ציידו אותו בכסף וארזו לו את מזוודותיו.

כעבור שלושה ימים הגיע לישיבה. כשהגיע לשם ביקש לראות את ראש הישיבה, הגאון ר' חיים איצקוביץ. הוא שאל את יוס'לה לרצונו, והוא השיב, כי רוצה הוא ללמוד בישיבה. כשנשאל, מה הן ידיעותיו, השיב, כי אינו יודע מאומה, אבל מבקש הוא ללמוד. הביט הרב בעיניו וראה, כי עיניו נוצצות, ורוצה הוא להשקיע את כל מאודו בלימוד, ולפיכך - הסכים לקבל אותו וסידר לו מספר חברותות, שיקדמו אותו.

כעבור שלושה חודשים כבר היה בן ישיבה לכל דבר. חלפו כשמונה שנים, ויוס'לה נחשב מגדולי הלמדנים. יום אחד קיבל מכתב מביתו. אביו היה חייט, והיה לו בית-מלאכה. במכתב היה כתוב, כי היתה שריפה גדולה בעיר וכל בית-המלאכה עלה בלהבות, ולפיכך, הם מבקשים ממנו שיושיט עזרה כדי לשקם את החנות. הוא הראה את המכתב לר' חיים, שכן אהבת התורה בערה בו, והוא לא ידע כיצד לנהוג. ר' חיים דאג לקבץ סכום ניכר ואמר לו לשלוח לבית-הוריו ולהישאר לשקוד על תלמודו. חלפו מספר חודשים ומכתב חדש נשלח מאימו, ובו כתבה, כי האב חלה ואינו יכול לעבוד כלל. שוב הראה ר' יוסף את המכתב לראש הישיבה. ר' חיים נאנח אנחה עמוקה וחשב מספר דקות. בסיכומו של עניין השיב: "לא אוכל לומר לך דבר. אבל אם תשמע בקולי - לא תתחרט: חזור ללימודך". ר' יוס'ל שמע לדברי רבו.

חלפו מספר שנים, ורבה של סלוצק נפטר. בתום ימי האבל הגיעו חמישה מנכדי הקהילה לוולוז'ין לישיבת ר' חיים לחפש רב חדש, כשהם מתחייבים לדאוג לכל מחסורו. אמר ר' חיים: "יש לי רב לעירכם", ושלח לקרוא לאחד מתלמידיו. כשנכנס המיועד לחדר, קם ר' חיים מלוא קומתו לכבודו, וכמותו עשו גם נכדי סלוצק, כשהם מתלחשים: "כל כך צעיר הבחור, ור' חיים מכבדו עד כדי כך!". פנה ר' חיים ושאל אותם על יוס'לה, שהיה בעירם. הם זכרו, שהיה ילד כזה, אבל אינם יודעים, מה אירע עימו.

פנה ר' חיים לנכבדי הקהילה ואמר: "הנה הוא יוס'לה, תלמיד חכם מופלג!". פנה ראש הישיבה ליוס'לה ואמר: "זוכר אתה את המכתבים של אימך? אכן היתה זו החלטה קשה להקדיש את חיך לתורה. יכולתי אז רק ליעץ, שכן הניסיון - שלך הוא. עמדת בניסיון! יקום ר' יוס'ל ויעמוד בראש קהילת סלוצק המעטירה!".

פ עם אחת הסכים רבינו בעניין מסויים מענייני העיר, והגביר הנודע ר' יונה כעס מאוד על החלטה זו. לפיכך, שלח את השמש להודיע לרבינו, כי אם יסכים ולא יתנגד לדבר הנידון **הרי שעוד יתחרט על כך!** השמש הגיע לפתח ביתו של רבינו ועמד בפיק ברכיים, מבוהל ונרעד. כיצד יאמר לרב את דבר שליחותו? רבינו הבין מיד, כי הוא בא בשליחות הגביר ר' יונה, אך אינו מוצא עוז בנפשו למסור את דבריו. לפיכך, פנה אליו ואמר לו: "אני מבין, כי הגביר אמר לך, כי אתחרט על כך, שהבעתי את הסכמתי לדבר. לך ואמור לו, כי אוניות בים אין לי, וכן שטרות כסף בחיסכון אין לי. ולכן אני לא אתחרט, כי סחורתי איתי, שכן התורה הקדושה טובה מכל סחורה". כאשר מסר השמש לגביר את דברי רבינו, הגיע הלה במרוצה לביתו, כדי לבקש ממנו סליחה ומחילה על דבריו.



ויציצו מעיר
כעשב הארץ
פה נקבר רבי יוסף בן ר' מאיר
מעיר שקוד ממדינת זאמעט
וה' רב בקהלתנו שלשים וחמש שנים
ונפטר ביום ועש"ק אדר"ח אייר
בשנת ביב"ר כ"ח אבליים
שנת תרכ"ד לפ"ק פ"ק סלוצק תנצב"ה
המנחה הודיעה בשנת תר"ס ואו הוסיף בנו ממלא מקומו
וג"ר מאיר ז"ל
זה הנטע ציוה המנוח ז"ל
ואין לנו להוסיף בשבתים כי לפי מרסמו בעולם לו דומיה תהלה
זה שמו ושם זכרו בני כל ריב"ו יוס'לה סלוצק"י וצלהיה
לפני סארבעים שנה העבירו עצמותיו הק'
מסקום מנחתו הראשון למקום זה
ושהה בחדש סלו שנת תשע"ה לפ"ק הקטנה מצבת חודשה עיי
חברי הנהלת ישיבת בית מדרש גבוה לייקוואוו
ואגודת אהלי צדיקים - ג"ד אבות
אשרו יין על כל המופקים בקודש

מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה



אָטפל בו ודאג באופן אישי, שיקיים את הבטחותיו". כששמע ראש הישיבה את הדברים, התרכך והסכים.

סיפר אותו יהודי: "היתה זו השנה הנפלאה ביותר בחיי. האברך הזה השקיע בי את כל הנשמה. למד איתי, שוחח איתי, הדריך אותי, הזמין אותי לביתו, והעלה אותי על הדרך הנכונה. קיבלתי טעם בלימוד ועשיתי בו חיל".

בנוסף אותו אברך זכה באותה שנה, להיפקד בבן זכר, וחזר לארצות הברית, ואותו נער המשיך ללמוד בישיבה, המשיך לעשות חיל והגיע להיכן שהגיע

אותו נער גדל, וכיום הוא מתעסק רבות עם עולם התשובה, הוא ניחן בכוח מיוחד להשפיע על צעירים ש'מחפשים את עצמם', וחושבים למצוא את מבוקשם 'בשדות זרים'. הוא מארח רבים מהם בביתו, ולאט-לאט, צעד אחרי צעד, משיב את ליבם לאביהם שבשמיים.

יום אחד, הגיעו לביתו בחור ובחורה, שהיו בדרכם להודו, ובדרך לא דרך הם הגיעו אליו להתייעץ. הוא הזמין אותם אליו לשבת, ובמוצאי שבת לקח את הבחור לסיור בירושלים.

בין השאר, הם נכנסו לישיבת 'אור שמח', וכך לאט לאט, החל לטעת מסילות איתנות של אמת בלבבו. שבת ועוד שבת, לימוד ועוד לימוד, דיבור ועוד דיבור, והבחור ב"ה התחיל להתייצב.

הבחור התחיל ללמוד בישיבה לבעלי תשובה. הרב המשיך לעקוב אחריו, להזמין אותו לביתו, ללמוד איתו ולחזקו עוד ועוד. אחרי שנתיים הבחור הכיר בחורה חסודה ויראת שמיים, בעלת תשובה גם היא, והם החליטו להינשא.

לבחור הזה היו למעשה שני 'אבות': אביו הביולוגי שהגיע לחתונה מארצות הברית, ואביו הרוחני, הלא הוא הרב שטיפל בו והעלה אותו מבאר שחת אל המסילה העולה בית א-ל.

כששני ה'אבות' נפגשו מתחת לחופה, הם נפלו זה על זה צווארי זה, והתחילו לבכות בכי תמרורים. הם הכירו היטב זה את זה!

אביו הביולוגי של הבחור היה אותו אברך צעיר שהציל את הרב, האבא הרוחני, מלהיזרק הביתה, לרחוב, כשהיה בן שלוש עשרה...

התברר, שאותו אברך, שכאמור זכה להיפקד בבן זכר, הלא הוא החתן דנן, חזר לארצות הברית, והיצר מצא את הדרך להרחיק את הבן שלו מדרך התורה והמצוות.

ובהשגחה נפלאה, תוך סגירת מעגל מופלאה – הבן הגיע דווקא לידיה של אותו אדם, שהיה חייב הכרת הטוב עצומה לאביו, שהציל אותו בשעתו מאבדון.

להלן סיפור מופלא המלמד אותנו, כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם, וכאשר אדם עושה חסד עם הזולת - יגלה כי יוושע בזכות אותו מעשה. הסיפור המופלא מאת הרב מרדכי נויגרשל, שאותו שמע מכלי ראשון:

יהודי חשוב מאוד מירושלים, תלמיד חכם, שמלמד באחד המוסדות שגם אני מלמד בו, ורק משום שישנם חלקים בסיפור שאינם לכבודו, לא אנקוב בשמו.

כשהיה נער צעיר בגיל שלוש עשרה, הוריו שלחו אותו ללמוד במוסד חינוכי מוכר, אבל הראש שלו לא היה בלימודים, בלשון המעטה.

יום אחד, לאחר סיום שנת הלימודים הראשונה, מצא מעטפה בתיבת הדואר, שעליה התנוסס הלוגו של המוסד בו למד.

הוא החליט לפתוח את המכתב, וראה שכתוב בו, כי הנהלת המוסד החליטה שלא ימשיך ללמוד שם בשנת הלימודים הבאה.

הנער דאג לבריאותם של הוריו, ומשום מצוות כיבוד אב ואם החליט לא להראות להם את המכתב. הוא קרע אותו לגזרים, מבלי שהוריו ידעו מאומה.

ביום הראשון של שנת הלימודים הוא התייצב במוסד כאילו לא אירע דבר. כשמנהל המוסד הבחין בו, הוא ניגש אליו ושאל אותו: "מה אתה עושה כאן?". הנער העמיד פני תם: "מה יש? מה קרה?".

"לא קיבלתם מכתב הביתה?". "איזה מכתב?". "הרי שלחנו לכם מכתב, שבו הודענו בצורה מפורשת, כי לא תוכל להמשיך את לימודיך כאן!".


הנער פרץ בבכי: "אנא, נסו אותי שוב! אני מבטיח להשתפר! אנא, ניסיון אחרון. אני מבטיח, שלא תכירו אותי, לא בלימודים ולא בהליכות!".

אך ראש המוסד, שכבר שבע מהבטחותיו של הנער בעבר, עמד בתוקף על כך, שעל הנער לשוב לביתו, ולמרות כל הבכיות וההבטחות הורה לו לשוב על עקבותיו הביתה.

'במקרה' עמד באזור אברך, שהגיע מארצות הברית והתקבל לשמש כר"מ באותה ישיבה. אברך זה היה נשוי מספר שנים ולא זכה להיפקד בפרי בטן.

רבותיו שבארצות הברית יעצו לו כסגולה לשנות מקום, כמאמר הפתגם: "משנה מקום – משנה מזל", והמליצו לו לעלות לארץ ישראל שקדושתה עליונה, ואולי בזכותה, בעזרת ה' יוושע.

דמעותיו של הבחור נגעו לליבו, והוא פנה לראש הישיבה ואמר לו: "אני לוקח אחריות על הנער הזה! אני אֶלמד אותו,

<p>לע"נ</p>  <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל</p>	<p>הרב הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזיז בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישעיה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
---	--	--	--